

УДК 658.589

Лохман Н.В.
*кандидат економічних наук, доцент,
завідувач кафедри економіки та бізнесу
Донецького національного університету економіки і торгівлі
імені Михайла Туган-Барановського*

КОГЕРЕНТНІСТЬ СТАТИЧНОГО АСПЕКТУ ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ

Стаття присвячена когерентному аналізу статичного аспекту інноваційного потенціалу. Когерентність характеризується структурою і полягає у взаємозв'язку окремих характеристик і ознак складових інноваційного потенціалу. Визначальними ознаками класифікації, є характеристики інноваційного потенціалу залежно від сфери застосування нових ідей; залежно від наступності характеристики; залежно від якісних параметрів.

Ключові слова: інноваційний потенціал, структура, класифікація, сфера застосування, якісні параметри.

Лохман Н.В. КОГЕРЕНТНОСТЬ СТАТИЧНОГО АСПЕКТА ИННОВАЦИОННОГО ПОТЕНЦИАЛА

Статья посвящена когерентному анализу статичного аспекта инновационного потенциала. Когерентность характеризуется структурой и состоит из взаимосвязи отдельных характеристик и признаков составляющих инновационный потенциал. Определяющими признаками классификации, являются характеристики инновационного потенциала в зависимости от сферы применения новых идей; в зависимости от преемственности характеристики; в зависимости от качественных параметров.

Ключевые слова: инновационный потенциал, структура, классификация, область применения, качественные параметры.

Lokhman N.V. COHERENCE OF THE STATIC ASPECT OF INNOVATIVE POTENTIAL

The article is devoted to the coherent analysis of the static aspect of the innovation potential. Coherence is characterized by a structure and consists of the interconnection of individual characteristics and characteristics of the components of the innovative potential. The defining characteristics of the classification are the characteristics of the innovative potential, depending on the scope of application of new ideas; depending on the continuity of the characteristics; depending on the quality parameters.

Keywords: innovative potential, structure, classification, scope, qualitative parameters.

Постановка проблеми. В результаті посилення інтеграційних процесів у світовій економіці та заострення міжнародної конкуренції формується і розвивається нова парадигма інноваційного розвитку. За цією парадигмою, інноваційний потенціал виступає найважливішим економічним ресурсом і умовою розвитку будь-якої економічної системи і суспільства в цілому.

У зв'язку з тим, що в останні роки рівень конкурентоспроможності будь-якої економічної системи став визначатися в тому числі і через інноваційний потенціал, ми вважаємо доцільним зупинитися на когерентних особливостях статичного (структура інноваційного потенціалу) аспекту інноваційного потенціалу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В своїх наукових працях вітчизняні та закордонні дослідники з економіки: Н.Г. Акулова, А.С. Урусов, Р.Р. Агьямов, М.В. Альгіна, В.А. Боднар, С.И. Ашмарина, И.А. Плаксина, І.В. Багрова, Т.І. Тищенко, О. Банит, О.Г. Беляев, М.В. Брагінець, Н.М. Буняк, О.А. Воробьева, О.Д. Головина, Ю.Н. Поляков, Ю.А. Гернего, А.А. Глушенкова, Т.І. Городиський, В.И. Громека, В.В. Гурочкина, О.О. Захаркин, С.Д. Ильенкова, Л.М. Гохбер, С.Ю. Ягудин, Д.И. Кокурин, О. П. Коробейников, А.А. Трифилова, И.А. Коршунов, С.В. Кочетков, О.А. Ломовцева, С. И. Кравченко, И. С. Кладченко, Ю.Г. Левченко, Б. Лисин, В. Фридляков, В. О. Матросова, Ю.В. Гончар, К.В. Романчук, Л.Г. Милева, Д.А. Билоусов, Л.А. Панчева, А.Я. Паулик, С.Б. Савчук, І.П. Сидорчук, А.А. Суева, С.М. Темненко, Н.В. Толстая, І.В. Федулова, В.О. Шутенко, Т.І. Городинський, К.М. Щепакін, Е.С. Щербакова, З.Б. Янченко [1–38] розглядають сутність, структуру та інші аспекти інноваційного потенціалу за різними напрямками. Але тлумачення інноваційного потенціалу, як статичної системи, на основі різних підходів щодо характеристики цього поняття і визначення сутності структури і ознак інноваційного потенціалу економічної системи залишаються без уваги.

Постановка завдання. Основним завданням статті є проведення когерентного аналізу елементів структури інноваційного потенціалу, як статичного аспекту його функціонування.

Вклад основного матеріалу дослідження. Дослідимо статичні характеристики інноваційного потенціалу через аналіз і обґрунтування його структури.

Під структурою інноваційного потенціалу підприємства ми пропонуємо розуміти «сукупність взаємопов'язаних компонентів інноваційного потенціалу, які забезпечують можливість досягнення цілей інноваційної діяльності підприємства» [13, с. 101]. Аналіз наукової літератури довів, що не існує однастайності у визначенні складових компонентів інноваційного потенціалу.

Вчена спільнота по-різному представляють структуру інноваційного потенціалу. Акулова Н.Г. [1, с. 87], Банит О. [6], розглядають інноваційний потенціал з точки зору сегмента системи, який він характеризує і виділяють: науково-технічний потенціал (сегмент або комплекс); освітній потенціал (сегмент або комплекс); інвестиційний потенціал (сегмент або комплекс). Перелічені потенціали формують інноваційний потенціал макросистеми. Подібної думки дотримується також Громека В.И. [15], який виділяє наукову, освітню, управлінську, технічну компоненти інноваційного потенціалу макросистеми. Панчева Л.А. [27] в рамках структурної схеми інноваційного потенціалу розглядає інноваційний потенціал

залежно від його місця в інноваційному процесі і пропонує розглядати: потенціал досліджень і розробок, потенціал маркетингу, потенціал використовуваної технології, потенціал персоналу, потенціал інформаційної бази, потенціал готовності і можливості підприємства до використання інноваційних можливостей.

Гусейнова Т.К. [16] представляє склад інноваційного потенціалу з точки зору масштабів його визначення, а саме: національний; регіональний; галузевий. В рамках цього ж підходу Суева А.А. [31] пропонує більш детальний склад інноваційного потенціалу: індивідуальний потенціал, потенціал організації процесу впровадження новацій, потенціал безпосереднього оточення підприємства, потенціал формування контактної системи «підприємство – зовнішнє середовище», потенціал галузевої приналежності, потенціал інноваційного клімату.

Наступна група дослідників розглядає склад інноваційного потенціалу залежно від об'єкта управління. Так Щепакін К.М., Щербакова Е.С. [37, с. 404] визначає склад інноваційного потенціалу національної економічної системи з точки зору управління науково-технічним, ресурсним, інвестиційним, інфраструктурним, інтелектуальним потенціалами та управлінням споживчим та підприємницьким потенціалами; склад інноваційного потенціалу регіону цей автор розглядає як сукупність виробничо-технологічного, кадрового, інформаційного, фінансового, науково-технічного, організаційного, управлінського потенціалів, потенціалу інноваційної культури та потенціалу споживчого сегменту потенціалу [37, с. 405]. Агьямов Р.Р. [2, с. 81], пропонує структуру інноваційного потенціалу підприємства розглядати як сукупність: науково-технічного потенціалу, який забезпечує рівень наукових досліджень і розробок, включає створення і використання нововведень; ресурсного потенціалу, який охоплює матеріальні і сировинні, інформаційні, кадрові, фінансові ресурси; інфраструктурний потенціал, який має забезпечувати потреби інноваційної діяльності; підприємницький потенціал, що представляє систему управління інноваційною діяльністю з точки зору підприємницького інтересу. Схожої думки дотримуються такі автори, як Захаркин О.О. [17, с. 278], Городиський Т.І. [14], Воробьева О.А. [11, с. 26], Беляев О.Г. [7], які характеризують інноваційний потенціал як об'єкт управління наступними складовими: матеріально-технічна складова; виробничо-технологічна складова; інформаційна складова; кадрова складова; фінансова складова; комунікаційна складова; маркетингова складова; організаційно-управлінська складова; інтелектуальна складова; науково-дослідна складова; інфраструктура складова; інноваційна культура.

Залежно від сфери застосування нових ідей автори Бондарчук М.К., Біленська Я.Р. [8], Альгіна М.В., Боднар В.А. [3] пропонують розглядати інноваційний потенціал як сукупність наступних компонентів: внутрішніх (ресурсних, інтелектуальних, фінансових, виробничих, організаційних), зовнішніх (ринкових, споживчих), інформаційно-інтерфейсних, інвестиційних, інфраструктурних, підприємницьких. Цей підхід є важливим при прийнятті рішення щодо напрямку інноваційних перетворень.

Існує точка зору достатньо великого кола вчених (Буняк Н.М. [10], Кравченко С.И., Кладченко И.С. [22, с. 89], Матросова В.О., Гончар Ю.В., Романчук К.В. [25], Кокурин Д.И. [19], Федулова І.В. [34], Брагінець М.В. [9]), які виділяють складові за місцем в інноваційному потенціалі, а саме: ресурсна або

якісна складова (технічні, інформаційні, інвестиційні, людські ресурси); внутрішня або структурна складова (потенційні можливості виведення економічної системи на новий рівень функціонування); результативна складова (включає здатність системи залучати ресурси для ініціювання, створення та розповсюдження різних новацій; інституційна (управлінсько-організаційну) складова; інвестиційно-фінансова складова. Згідно цієї точки зору, інноваційний потенціал охоплює ресурси, результати, внутрішні компоненти, інвестиції, інституції.

Ашмарина С.И. та Плаксина И.А. [4] виділяють два типи компонентів інноваційного потенціалу залежно від його ролі в інноваційній діяльності (за ресурсно-функціональною ознакою): ресурсні та функціональні.

Залежно від участі в інноваційному процесі автори Лисин Б.К., Фридляков В. [24] виділяє такі блоки інноваційного потенціалу: науковий, технічний, фінансовий, нормативний. В свою чергу Левченко Ю.Г. [23] пропонує такі блоки: управлінський, ресурсний, організаційний, функціональний, блок можливостей, блок зовнішніх умов. Такі автори як Толстая Н.В. [33, с. 103] та Федулова Л.І. [35] інноваційний потенціал розглядають як взаємодію двох формуючих складових частин: реалій (витратної частини, до якої слід віднести ресурсну складову) та можливостей (накопичувальної частини, до якої слід віднести продуктову, техніко-технологічну та організаційно-управлінську складову).

На думку Гернего Ю.А. [12, с. 224], Сидорчук І.П. [30, с. 99] існує підхід, який розглядає інноваційний потенціал залежно від елементів управління, а саме визначається об'єктна складова (на яку здійснюється вплив): інноваційний, виробничий і фінансовий потенціал, а також потенціал відтворення; та суб'єктна (яка здійснює вплив): науково-технічний, управлінський, маркетинговий потенціал і потенціал організаційної культури.

Такі автори, як Ильенкова С.Д., Гохбер Л.М., Ягудин С. Ю. [18] розглядають інноваційний потенціал залежно від етапу інноваційного процесу і виділяють: науково-дослідну, проектно-конструкторську, технологічну, виробничу, комерційну складову. Подібної думки дотримуються і Городиский Т.І. [14], який виділяє такі складові: генеруюча, виробнича, збутова. Ці складові застосовуються на окремих етапах інноваційного процесу.

Багрова І.В. та Тищенко Т.І. [5] залежно від властивостей інноваційного потенціалу виділяють наступні категорії: потенціал інноваційної сприйнятливості (кадровий, інформаційний, організаційно-управлінський, мотиваційний елементи) та потенціал інноваційної реалізованості (фінансовий, матеріально-технічний та ринковий елементи).

Кочетков С.В., Ломовцева О.А. [21], Янченко З.Б. [38, с. 35] за структурними елементами виділяють кадровий, виробничий, інтелектуальний та інвестиційні потенціали, не встановлюючи між ними ієрархічної послідовності. Існує ознака, за якою визначається інноваційний потенціал в процесі його розвитку, тобто за наступністю виділяють три стадії: ресурсна, стадія можливостей інноваційного потенціалу, стадія готовності інноваційного потенціалу. Тобто інноваційний потенціал зводиться до двох формуючих складових частин – реалій (витратної частини) та можливостей (накопичувальної частини). Миляева Л.Г., Билоусов Д.А. [26], Беляєв О.Г. [7] вказує на ресурсні можливості, організаційні спроможності та економічну готовність до нововведень. Теменко С.М. [32]

розглядає інноваційний потенціал «як інтегральну сукупність взаємопов'язаних у певних соціально-економічних формах факторів: реальних ресурсів; потенційно-можливих інноваційних ресурсів (які за певних діючих чинників внутрішнього та зовнішнього середовища на певному часовому проміжку можуть бути задіяні підприємством); здатності та готовності (сприйняти та ефективно використати ці ресурси та можливості для досягнення стратегічної мети своєї діяльності)». В свою чергу, Савчук С.Б. [29] пропонує розглядати готовність інноваційного потенціалу з точки зору економічної та правової готовності, а ресурсну можливість і організаційну здатність як умову розвитку інноваційного потенціалу. Автори Паулик А.Я. [28, с. 170] та Акулова Н.Г., Урусов А.С. [1, с. 88] розглядають склад інноваційного потенціалу залежно від якісних параметрів і виділяють технічний, економічний, соціальний, організаційний, природно-ресурсний потенціали.

Існує точка зору, що визначення елементів інноваційного потенціалу можлива залежно від видів ресурсів (Савчук С.Б. [29], Коробейников О.П., Трифилова А.А., Коршунов І.А. [20]). Прихильники цього підходу пропонують різноманітні види ресурсів, які формують інноваційний потенціал; найбільш точно ці складові представлені автором Акуловою Н.Г. [1, с. 88]: «технічні ресурси – продукти, технології, конструкційні та допоміжні матеріали, обладнання; організаційні ресурси – методи і форми організації всіх видів діяльності підприємств; економічні – методи господарського управління наукою, виробництвом та іншими сферами діяльності за допомогою реалізації функцій прогнозування і планування, фінансування, цілеутворення, мотивації і оплати праці, оцінки результатів діяльності; соціальні – різні форми активізації людського фактора, включаючи новітні форми професійної підготовки персоналу, стимулювання його творчої діяльності, створення комфортних умов для життя і роботи; юридичні – закони і різні нормативно-правові документи (акти), які визначають і регулюють усі види діяльності підприємств». Провівши детальний когерентний аналіз структури інноваційного потенціалу можливо відмітити, що особливістю цього поняття є багатогранність, яка тягне за собою складну та багатополярну структуру, яка є предметом дослідження багатьох вчених. Ми вважаємо, що інноваційний потенціал є динамічною і стохастичною структурою, яка складається з взаємопов'язаних та взаємодоповнюючих елементів (рисунок 1).

Визначальними ознаками класифікації, на наш погляд, є характеристики інноваційного потенціалу залежно від сфери застосування нових ідей: внутрішні компоненти, зовнішні компоненти інвестиційні компоненти, інфраструктурні компоненти, підприємницькі компоненти; за наступністю: ресурсна стадія, стадія можливостей, стадія готовності; залежно від якісних параметрів технічний потенціал, економічний потенціал, соціальний потенціал, організаційний потенціал, природно-ресурсний потенціал. Базуючись на цих ознаках можливо визначити когерентність та поєднання окремих складових інноваційного потенціалу.

Висновки з проведеного дослідження. З наведеного вище можна зробити наступні висновки:

– структура інноваційного потенціалу підприємства – складна багатовекторна категорія; аналіз наукової літератури довів, що не існує одностайності у визначенні складових компонентів інноваційного потенціалу.

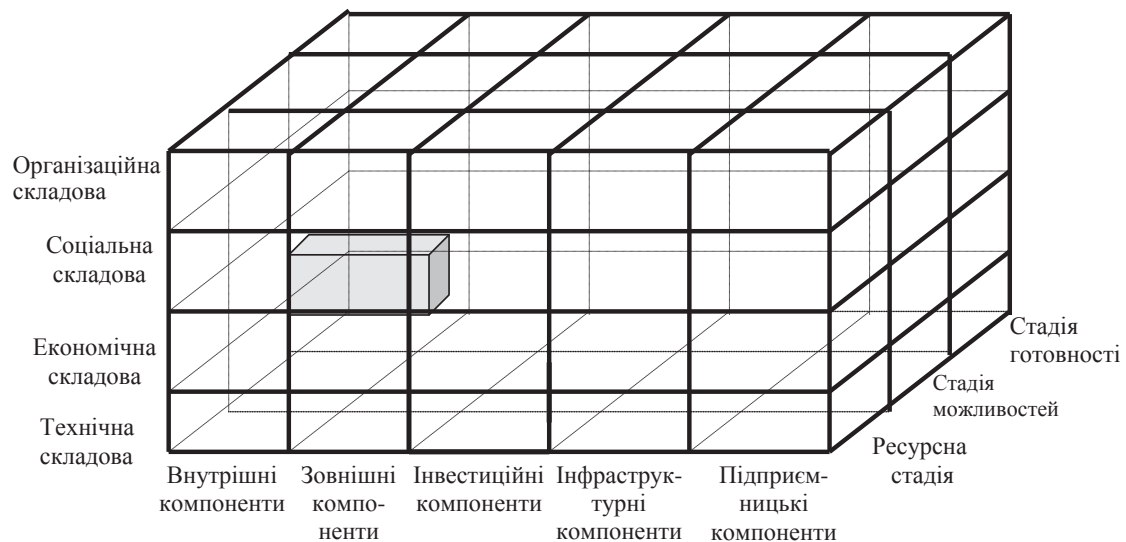

Рис. 1. Когерентність складових інноваційного потенціалу

— визначальними ознаками класифікації, є характеристики інноваційного потенціалу залежно від сфери застосування нових ідей (внутрішні компоненти, зовнішні компоненти інвестиційні компоненти, інфраструктурні компоненти, підприємницькі компоненти); за наступністю: (ресурсна стадія, стадія можливостей, стадія готовності); залежно від якісних параметрів (технічний потенціал, економічний потенціал, соціальний потенціал, організаційний потенціал, природно-ресурсний потенціал).

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

- Акулова Н.Г. Сущность и структура инновационного потенциала предприятия в системе антикризисного управления / Н.Г. Акулова, А.С. Урусов // Мир (Модернизация. Инновации. Развитие). 2014. 5(18). С. 86–90.
- Аглымов Р.Р. Изменение инновационного потенциала российских предприятий в связи со вступлением в ВТО / Р.Р. Аглымов // Вестник СамГУ, 2013. № 1(102). С. 80–83.
- Альгина М.В. Инновационный потенциал экономической системы и его оценка / М.В. Альгина, В.А. Боднар // Современные технологии управления, 2011. № 1. URL: <http://sovman.ru/all-numbers/archive-2011/january2011>.
- Ашмарина С.И. Оценка инновационного потенциала высших учебных заведений / С.И. Ашмарина, И.А. Пласина // Управление экономическими системами, 2013. № 11. URL: <http://www.uecs.ru/marketing/item/2527-2013-11-14-07-38-08>.
- Багрова І.В. До питання визначення кола провідних складових інноваційного потенціалу промислового підприємства / І.В. Багрова, Т.І. Тищенко // Вісник економічної науки України. 2011. № 2(20). С. 14–18.
- Банит О. Формування інноваційного потенціалу регіону / О. Банит // Збірник наукових праць ЧДТУ, 2011. Вип. 41. Ч. II. С. 50–54.
- Беляев О.Г. Оценка инновационного потенциала экономических систем / О.Г. Беляев // Управление экономическими системами, 2012. № 39.
- Бондарчук М.К., Біленська Я.Р. Характеристика складових інноваційного потенціалу господарських структур в системі «інновації – фінанси – виробництво» / М.К. Бондарчук, Я.Р. Біленська // Lviv Polytechnic National University Institutional Repository, 2011. С. 197–198. URL: <http://ena.lp.edu.ua>.
- Брагинец М.В. Методологический подход к созданию национальной инновационной системы / М.В. Брагинец // Современные аспекты экономики, 2011. № 9(169). С. 27–32.
- Буняк Н.М. Сутність та структура інноваційного потенціалу вищого навчального закладу / Н.М. Буняк // Науковий вісник Херсонського державного університету, 2015. Вип. 14. Ч. 2. С. 49–52.
- Воробьева О.А. Методические подходы к оценке инновационного потенциала промышленного предприятия / О.А. Воробьева, О.Д. Головина, Ю.Н. Поляков // Вестник Удмуртского университета, 2016. Т. 26. Вып. 1. С. 23–28.
- Гернего Ю.А. Инновационный потенциал экономики Украины / Ю.А. Гернего // Траектория науки. Электронный научный журнал, 2016. № 2(7). С. 230–245. URL: <http://www.pathofscience.org>.
- Глушенкова А.А. Структура инновационного потенциала предприятий сферы коммуникаций та інформатизації / А.А. Глушенкова // Економіка. Менеджмент. Бізнес, 2016. № 4(18). С. 100–106.
- Городиский Т.І. Інноваційний потенціал: фактори впливу / Т.І. Городиский // Науковий вісник Національного лісотехнічного університету України: зб. наук.-техн. праць / Т.І. Городиский. Львів, 2007. Вип. 17. С. 276–284.
- Громека В.И. США: научно-технический потенциал / В.И. Громека. М.: Мысль, 1987. 152 с.
- Гурочкина В.В. Інноваційний потенціал підприємства: сутність та система захисту / В.В. Гурочкина // Економіка: реалії часу, 2015. № 5(21). С. 51–57.
- Захаркин О.О. Інноваційна діяльність підприємства: теоретичний аспект / О.О. Захаркин // Проблеми економіки. 2013. № 4. С. 274–280.
- Инновационный менеджмент: учебник для вузов / С.Д. Ильенкова, Л.М. Гохбер, С.Ю. Ягудин и др.; под ред. С.Д. Ильенковой. М.: Банки и биржи; ЮНИТИ, 1997. 327 с.
- Кокурин Д.И. Инновационная деятельность: [учеб. пособие] / Д.И. Кокурин. М.: Экзамен, 2001. 575 с.
- Коробейников О.П. Роль инноваций в процессе формирования стратегии предприятий / О.П. Коробейников, А.А. Трифилова, И.А. Коршунов // Менеджмент в России и за рубежом. 2000. № 3.
- Кочетков С.В. Инструментарий измерения экономической эффективности инновационного потенциала / С.В. Кочетков, О.А. Ломовцева // Научные ведомости Белгородского государственного университета, 2010. № 19(90). Вып. 16/1. С. 56–64.
- Кравченко С.И. Исследование сущности инновационного потенциала / С.И. Кравченко, И.С. Кладченко // Научные труды ДонНТУ [науч. ред. Сущенко и др.]. Донецк, 2003. Вып. 68. С. 88–96.
- Левченко Ю.Г. Сутність та складові інноваційного потенціалу підприємства / Ю.Г. Левченко // Наукові праці НУХТ. 2012. № 43. С. 57–61.
- Лисин Б.К. Инновационный потенциал как фактор развития / Б. Лисин, В. Фридляков // Инновации. 2002. № 7. С. 25–26.
- Матросова В.О. Сучасні теоретико-методичні підходи до оцінки ефективності використання інноваційного потенціалу підприємства / В.О. Матросова, Ю.В. Гончар, К.В. Романчук // Вісник Національного технічного університету «ХПІ». Сер.: Технічний прогрес та ефективність виробництва. 2013. № 66. С. 86–96. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/vcpipt_2013_66_15.
- Миляева Л.Г. Уточнение понятия инновационный потенциал, базирующееся на методике структурированных процедур / Л.Г. Миляева, Д.А. Билоусов // Инновации, 2008. № 12(122). С. 100–102.

27. Панчева Л.А. Формирование эффективной системы управления инновационным потенциалом промышленного предприятия на принципах инвестиционно-производственного менеджмента: автореф. дис. ... канд. экон. наук: 08.00.05. Орел: Орловская региональная академия государственной службы, 2006. 21 с.
28. Паулик А.Я. Проблемы та перспективи розвитку інноваційного потенціалу економіки регіону / А.Я. Паулик // Науковий вісник Мукачівського державного університету, 2015. С. 169–175.
29. Савчук С.Б. Методический подход к исследованию инновационного потенциала региона / С.Б. Савчук // Качество. Инновации. Образование, 2014. № 8(111). С. 35–43.
30. Сидорчук І.П. Сутність, структура та особливості оцінювання інноваційного потенціалу промислового підприємства / І.П. Сидорчук // Економіка і регіон. 2014. № 2(45). С. 97–101.
31. Суева А.А. Региональная детерминанта инновационно-ориентированного развития фирмы: концепция, мониторинг, механизмы реализации: автореф. дис. ... канд. экон. наук. 08.00.05. Ростов-на-Дону: ГОУ ВПО Ростовский государственный университет, 2006. 20 с.
32. Темненко С.М. Методи оцінки інноваційного потенціалу підприємства / С.М. Темненко // Науково-технічний бюлетень. 2012. № 1(2). С. 474–477.
33. Толстая Н.В. Інноваційний потенціал як важливий інструмент стратегічного потенціалу харчових підприємств / Н.В. Толстая // Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2016. Вип. 8, Ч. 2. С. 102–105.
34. Федулова І.В. Теоретичне обґрунтування сутності інноваційного потенціалу / І.В. Федулова // Галицький економічний вісник. 2007. № 4(15). С. 43–51.
35. Федулова Л.І. Обґрунтування напрямів інноваційного розвитку підприємств хлібопекарної галузі : [монографія] / Л.І. Федулова. – К.: НУХТ, 2009. 512 с.
36. Шутенко В.О. Інноваційний потенціал регіону: теоретичний аспект / В.О. Шутенко, Т.І. Городинський. URL: <http://ena.lp.edu.ua>.
37. Щепакін К.М. Структура інноваційного потенціала регіонів і методи його оцінки / К.М. Щепакін, Е.С. Щербакова // Известия Тульского государственного университета. Экономические и юридические науки, 2012. Вип.1. С. 402–414.
38. Янченко З.Б. Особенности структуры инновационного потенциала аграрных предприятий / З.Б. Янченко // Вестник Брестского государственного технического университета. 2013. № 3. С. 33–35.

Lokhman N.V.

*Candidate of Economic Sciences, Associate Professor,
Head of the Department of Economics and Business
Donetsk National University of Economics and Trade
named after Mikhail Tugan-Baranovsky*

COHERENCE OF THE STATIC ASPECT OF INNOVATIVE POTENTIAL

Due to the fact that in recent years the level of competitiveness of any economic system has been determined also through the innovative potential, we consider it expedient to dwell on the coherent features of the static (structure of innovation potential) aspect of the innovative potential.

The main objective of the paper is to carry out a coherent analysis of elements of the structure of innovation potential, as a static aspect of its functioning. Under the structure of the innovative potential of the company, we propose to understand "a set of interconnected components of innovation potential, which provide an opportunity to achieve the goals of innovation activity of the enterprise".

The analysis of scientific literature has shown that there is no consensus in determining the components of the innovative potential components. After conducting a detailed coherent analysis of the structure of innovation potential, it may be noted that the feature of this concept is the multifaceted, which entails a complex and multipolar structure that is the subject of research by many scientists. We believe that the innovation potential is a dynamic and stochastic structure, which consists of interconnected and complementary elements.

The defining features of the classification, in our opinion, are the characteristics of innovation potential, depending on the scope of new ideas: internal components, external components, investment components, infrastructure components, business components; by continuity: resource stage, stage of opportunities, stage of readiness; depending on qualitative parameters, technical potential, economic potential, social potential, organizational potential, natural resource potential. Based on these features, it is possible to determine the coherence and combination of the individual components of the innovation potential. From the above, we can draw the following conclusions:

- structure of the innovative potential of the enterprise – a complex multi-vector category; the analysis of scientific literature has shown that there is no unanimity in determining the components of the innovation potential;

- the defining features of the classification, there are characteristics of innovation potential, depending on the scope of new ideas (internal components, external components investment components, infrastructure components, business components); by continuity: (resource stage, stage of opportunities, stage of readiness); depending on qualitative parameters (technical potential, economic potential, social potential, organizational potential, natural resource potential).